Ta dokument je mišljen zgolj kot dokumentacijsko orodje in institucije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti

►B

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 20. marca 2013

o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ter o spremembi Smernice ECB/2007/9

(prenovitev)

(ECB/2013/4)

(2013/170/EU)

(UL L 95, 5.4.2013, str. 23)

spremenjena z:

		Uradni list		
		št.	stran	datum
►M1	Smernica Evropske centralne bankeEKT/2014/12 z dne 12. marca 2014	L 166	42	5.6.2014

▼B

SMERNICA EVROPSKE CENTRALNE BANKE

z dne 20. marca 2013

o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ter o spremembi Smernice ECB/2007/9

(prenovitev)

(ECB/2013/4)

(2013/170/EU)

SVET EVROPSKE CENTRALNE BANKE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti prve alinee člena 127(2) Pogodbe,

ob upoštevanju Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke ter zlasti prve alinee člena 3.1 in členov 5.1, 12.1, 14.3 in 18.2 Statuta,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Smernica ECB/2012/18 z dne 2. avgusta 2012 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ter o spremembi Smernice ECB/2007/9 ([1]) je bila bistveno spremenjena. Ker so potrebne nadaljnje spremembe, je treba Smernico ECB/2012/18 zaradi jasnosti prenoviti.

(2) V skladu s členom 18.1 Statuta Evropskega sistema centralnih bank in Evropske centralne banke lahko Evropska centralna banka (ECB) in nacionalne centralne banke držav članic, katerih valuta je euro (v nadaljnjem besedilu: NCB), sklepajo kreditne posle s kreditnimi institucijami in drugimi udeleženci na trgu na podlagi ustreznega zavarovanja posojil. Splošni pogoji, po katerih so ECB in NCB pripravljene skleniti kreditne posle, vključno z merili za ugotavljanje primernosti zavarovanja za namene kreditnih poslov Eurosistema, so določeni v Prilogi I k Smernici ECB/2011/14 z dne 20. septembra 2011 o instrumentih in postopkih denarne politike Eurosistema ([2]).

([1]) UL L 218, 15.8.2012, str. 20.
([2]) UL L 331, 14.12.2011, str. 1.

▼B

(3) Da bi podprl bančno posojanje in likvidnost na denarnem trgu euroobmočja, je Svet ECB 8. decembra 2011 in 20. junija 2012 odločil o dodatnih ukrepih izboljšane kreditne podpore, vključno z ukrepi, določenimi v Sklepu ECB/2011/25 z dne 14. decembra 2011 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ([1]). Poleg tega je bilo treba sklicevanja na stopnjo obveznih rezerv v Smernici ECB/2007/9 z dne 1. avgusta 2007 o denarni statistiki, statistiki finančnih institucij in statistiki finančnih trgov ([2]) uskladiti s spremembami Uredbe (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9 ([3])), ki so bile uvedene z Uredbo (EU) št. 1358/2011 ([4]).

(4) Sklep ECB/2012/4 z dne 21. marca 2012 o spremembi Sklepa ECB/2011/25 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ([5]) je določil, da NCB ne bi smele biti zavezane k temu, da kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema sprejmejo primerne bančne obveznice, za katere jamči država članica, kjer poteka program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada, ali država članica, katere bonitetna ocena ne dosega referenčne vrednosti, ki jo Eurosistem uporablja za določitev minimalnih zahtev glede visokih bonitetnih standardov.

(5) Sklep ECB/2012/12 z dne 3. julija 2012 o spremembi Sklepa ECB/2011/25 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ([6]) je tudi ponovno preučil izjemo od prepovedi tesnih povezav, ki je določena v oddelku 6.2.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, v zvezi z bančnimi obveznicami, za katere jamči država in so jih izdale in jih same uporabljajo kot zavarovanje nasprotne stranke.

(6) Nasprotnim strankam, ki sodelujejo v kreditnih poslih Eurosistema, bi bilo treba omogočiti, da v izjemnih okoliščinah na podlagi predhodne odobritve Sveta ECB povečajo raven uporabe lastnih bančnih obveznic, za katere jamči država, ki so jo dosegale na dan 3. julija 2012. Prošnjam za predhodno odobritev, ki se predložijo Svetu ECB, je treba priložiti načrt financiranja.

([1]) UL L 341, 22.12.2011, str. 65.
([2]) UL L 341, 27.12.2007, str. 1.
([3]) UL L 250, 2.10.2003, str. 10.
([4]) Uredba (EU) št. 1358/2011 Evropske centralne banke z dne 14. decembra 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 1745/2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (ECB/2011/26) (UL L 338, 21.12.2011, str. 51).
([5]) UL L 91, 29.3.2012, str. 27.
([6]) UL L 186, 14.7.2012, str. 38.

▼B

(7) Sklep ECB/2011/25 je 2. avgusta 2012 nadomestila Smernica ECB/2012/18, ki so jo NCB izvedle v svojih pogodbenih dogovorih ali predpisih.

(8) Smernica ECB/2012/18 je bila 10. oktobra 2012 spremenjena s Smernico ECB/2012/23 ([1]), ki je začasno dopolnila merila, ki določajo primernost finančnega premoženja za uporabo kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema, in tako sprejela tržne dolžniške instrumente, denominirane v funtih šterlingih, jenih ali ameriških dolarjih, kot primerno finančno premoženje za operacije denarne politike. Za takšne tržne dolžniške instrumente se je določilo zmanjšanje vrednosti, ki odraža zgodovinsko volatilnost ustreznih deviznih tečajev.

(9) Smernica ECB/2013/2 z dne 23. januarja 2013 o spremembi Smernice ECB/2012/18 o dodatnih začasnih ukrepih v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja ([2]) podrobneje opredeljuje postopek predčasnega odplačila operacij dolgoročnejšega refinanciranja s strani nasprotnih strank, da bi se zagotovila uporaba enakih pogojev v vseh NCB. Zlasti se v primeru, ko nasprotna stranka, ki je izbrala možnost predčasnega odplačila, v celoti ali delno ne poravna zneska, ki ga je treba zadevni NCB plačati do datuma plačila, uporabi sistem sankcij iz Dodatka 6 Priloge I k Smernici ECB/2011/14.

(10) Smernico ECB/2012/18 je treba sedaj nadalje spremeniti, da se vanjo vključi vsebina Sklepa ECB/2012/34 z dne 19. decembra 2012 o začasnih spremembah pravil v zvezi s primernostjo zavarovanja, denominiranega v tuji valuti ([3]), in da se zagotovi, da NCB niso zavezane k temu, da kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema sprejmejo primerne nekrite bančne obveznice: (a) ki so jih izdale bodisi nasprotne stranke, ki jih uporabljajo, ali osebe, s katerimi so te nasprotne stranke v tesni povezavi, in (b) za katere v celoti jamči država članica, katere bonitetna ocena ne dosega Eurosistemovih visokih bonitetnih standardov in za katero Svet ECB šteje, da spoštuje program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada.

([1]) UL L 284, 17.10.2012, str. 14.
([2]) UL L 34, 5.2.2013, str. 18.
([3]) UL L 14, 18.1.2013, str. 22.

▼B

(11) Zaradi jasnosti in enostavnosti je treba vsebino sklepov ECB/2011/4 z dne 31. marca 2011 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdaja ali zanje jamči irska država ([1]), ECB/2011/10 z dne 7. julija 2011 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih izdaja ali zanje jamči portugalska država ([2]), in ECB/2012/32 z dne 19. decembra 2012 o začasnih ukrepih glede primernosti tržnih dolžniških instrumentov, ki jih je izdala ali zanje v celoti jamči Helenska republika ([3]), vključiti v to smernico z vsemi drugimi začasnimi ukrepi v zvezi z Eurosistemovimi operacijami refinanciranja in primernostjo zavarovanja.

(12) Dodatne ukrepe iz te smernice je treba uporabljati začasno, dokler ne bo Svet ECB presodil, da niso več potrebni za zagotavljanje ustreznega transmisijskega mehanizma denarne politike –

SPREJEL NASLEDNJO SMERNICO:

Člen 1

Dodatni ukrepi v zvezi z operacijami refinanciranja in primernim zavarovanjem

1. Pravila za izvajanje operacij denarne politike Eurosistema in merila primernosti za zavarovanje, določena v tej smernici, se uporabljajo v povezavi s Smernico ECB/2011/14.

2. V primeru razhajanj med to smernico in Smernico ECB/2011/14, kakor jo NCB izvedejo na nacionalni ravni, prevlada ta smernica. NCB še naprej uporabljajo vse določbe Smernice ECB/2011/14 v nespremenjeni obliki, razen če je v tej smernici določeno drugače.

▼M1

3. Za namene člena 5(1) in člena 7 se Helenska republika in Portugalska republika štejeta za državi članici euroobmočja, ki spoštujeta program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada.

▼B

Člen 2

Možnost prekinitve operacij dolgoročnejšega refinanciranja ali znižanja njihovega zneska

1. Eurosistem se lahko odloči, da smejo nasprotne stranke pod določenimi pogoji in pred zapadlostjo prekiniti določene operacije dolgoročnejšega refinanciranja ali znižati njihov znesek (taka prekinitev ali znižanje zneska sta v nadaljnjem besedilu tudi skupaj imenovana: predčasno odplačilo). Najava avkcije mora določati, ali se lahko uporabi

([1]) UL L 94, 8.4.2011, str. 33.
([2]) UL L 182, 12.7.2011, str. 31.
([3]) UL L 359, 29.12.2012, str. 74.

▼B

možnost prekinitve zadevnih operacij ali znižanja njihovega zneska pred zapadlostjo, in datum, od katerega se lahko taka možnost uveljavi. Te informacije se lahko alternativno zagotovijo v drugi obliki, ki jo Eurosistem šteje za primerno.

2. Nasprotna stranka lahko uveljavi možnost prekinitve operacij dolgoročnejšega refinanciranja ali znižanja njihovega zneska pred zapadlostjo tako, da zadevni NCB sporoči znesek, ki ga namerava odplačati po postopku predčasnega odplačila, in datum, na katerega namerava izvesti to predčasno odplačilo, najmanj en teden pred navedenim datumom predčasnega odplačila. Razen če Eurosistem določi drugače, se lahko predčasno odplačilo izvede na kateri koli dan, ki sovpada z dnevom poravnave operacije glavnega refinanciranja Eurosistema, pod pogojem, da nasprotna stranka pošlje sporočilo iz tega odstavka najmanj en teden pred tem datumom.

3. Sporočilo iz odstavka 2 postane zavezujoče za nasprotno stranko en teden pred datumom predčasnega odplačila, na katerega se nanaša. Če nasprotna stranka v celoti ali delno ne poravna dolgovanega zneska po postopku predčasnega odplačila do datuma plačila, lahko to vodi do naložitve denarnih kazni, kot so določene v oddelku 1 Dodatka 6 Priloge I k Smernici ECB/2011/14. Določbe oddelka 1 Dodatka 6, ki se uporabljajo za kršitve pravil, povezanih z avkcijami, se uporabijo, če nasprotna stranka v celoti ali delno ne poravna zneska, ki zapade na datum predčasnega odplačila iz odstavka 2. Naložitev denarne kazni ne posega v pravico NCB, da uveljavi pravna sredstva, predvidena za pojav primera kršitve, kot je določen v Prilogi II k Smernici ECB/2011/14.

Člen 3

Sprejem nekaterih dodatnih listinjenih vrednostnih papirjev

▼M1

1. Poleg listinjenih vrednostnih papirjev, ki so primerni v skladu s poglavjem 6 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, so kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema primerni listinjeni vrednostni papirji, ki ne izpolnjujejo zahtev glede bonitetnih ocen iz oddelka 6.3 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, a sicer izpolnjujejo vsa merila primernosti, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje po Prilogi I k Smernici ECB/2011/14, vendar le pod pogojem, da imajo za izdajo dve bonitetni oceni katerih koli sprejetih zunanjih bonitetnih institucij na ravni najmanj „trojni B“ ([1]). Zadostiti morajo tudi vsem naslednjim zahtevam:

([1]) „Trojni B“ je bonitetna ocena najmanj „Baa3“, ki jo dodeli Moody's, „BBB-“, ki jo dodelita Fitch ali Standard & Poor's, ali bonitetna ocena „BBBL“, ki jo dodeli DBRS.

▼M1

(a) finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim je zavarovan listinjen vrednostni papir, mora pripadati eni izmed naslednjih vrst finančnega premoženja: (i) stanovanjske hipoteke; (ii) posojila malim in srednje velikim podjetjem; (iii) hipoteke na poslovnih nepremičninah; (iv) posojila za nakup avtomobila; (v) terjatve iz naslova leasinga; (vi) potrošniška posojila; (vii) terjatve iz naslova kreditnih kartic;

(b) finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok, ne sme pripadati različnim vrstam finančnega premoženja;

(c) finančno premoženje, ki ustvarja denarni tok in s katerim so zavarovani listinjeni vrednostni papirji, ne sme vsebovati posojil, ki so kar koli od naslednjega:

(i) slaba posojila ob izdaji listinjenega vrednostnega papirja;

(ii) slaba posojila ob vključitvi v kritni sklad v času trajanja listinjenega vrednostnega papirja, na primer z zamenjavo ali nadomestitvijo finančnega premoženja, ki ustvarja denarni tok;

(iii) ob katerem koli času strukturirana, sindicirana ali s finančnim vzvodom;

(d) dokumenti o transakciji z listinjenimi vrednostnimi papirji morajo vsebovati določbe o neprekinjenosti servisiranja.

▼B

2. Za listinjene vrednostne papirje iz odstavka 1, ki imajo dve bonitetni oceni najmanj enojni A ([1]), se uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 16 %.

3. Za listinjene vrednostne papirje iz odstavka 1, ki nimajo dveh bonitetnih ocen najmanj enojni A, se uporabljajo naslednji odbitki pri vrednotenju: (a) za listinjene vrednostne papirje, zavarovane s hipotekami na poslovnih nepremičninah, se uporablja odbitek v višini 32 %; in (b) za vse ostale listinjene vrednostne papirje se uporablja odbitek v višini 26 %.

4. Nasprotna stranka listinjenih vrednostnih papirjev, ki so sicer primerni po odstavku 1, ne sme predložiti kot zavarovanje, če sama nasprotna stranka ali katera koli tretja oseba, ki je z njo v tesni povezavi, zagotavlja obrestno zaščito v zvezi s tem listinjenim vrednostnim papirjem.

([1]) Bonitetna ocena „enojni A“ je bonitetna ocena najmanj „A3“, ki jo dodeli Moody's, „A-“, ki jo dodelita Fitch ali Standard & Poor's, ali bonitetna ocena „AL“, ki jo dodeli DBRS.

▼B

5. NCB lahko sprejme kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema listinjene vrednostne papirje, pri katerih finančno premoženje za zavarovanje terjatev vključuje stanovanjske hipoteke ali posojila malim in srednje velikim podjetjem ali oboje ter ki ne izpolnjujejo zahtev glede bonitetnih ocen iz oddelka 6.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14 in zahtev iz odstavkov 1(a) do (d) in odstavka 4 zgoraj, sicer pa izpolnjujejo vsa merila primernosti, ki veljajo za listinjene vrednostne papirje po Smernici ECB/2011/14, in imajo dve bonitetni oceni najmanj trojni B. Takšni listinjeni vrednostni papirji so omejeni na tiste, ki so bili izdani pred 20. junijem 2012, in se zanje uporablja odbitek pri vrednotenju v višini 32 %.

6. Za namene tega člena:

1. „stanovanjska hipoteka“ poleg stanovanjskih posojil, zavarovanih s hipoteko, vključuje stanovanjska posojila z jamstvom (brez hipoteke), če je jamstvo izplačljivo takoj po neplačilu. Takšno jamstvo se lahko zagotovi v različnih pogodbenih oblikah, vključno z zavarovalnimi pogodbami, pod pogojem, da zavarovanje da oseba javnega sektorja ali finančna institucija pod javnim nadzorom. Bonitetna ocena garanta pri takšnih jamstvih mora ves čas trajanja transakcije dosegati stopnjo kreditne kvalitete 3 na usklajeni lestvici bonitetnih ocen Eurosistema;

2. „malo podjetje“ in „srednje veliko podjetje“ pomenita subjekt, ki opravlja gospodarsko dejavnost, ne glede na njegovo pravno obliko, pri kateri evidentirana prodaja za subjekt ali za konsolidirano skupino, če subjekt spada v konsolidirano skupino, znaša manj kakor 50 milijonov EUR;

3. „slabo posojilo“ vključuje posojila, pri katerih je zamuda s plačilom obresti ali glavnice enaka ali večja od 90 dni in je pri dolžniku prišlo do neplačila, kakor je opredeljeno v točki 44 v Prilogi VII k Direktivi 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij ([1]), ali kadar obstajajo utemeljeni razlogi za dvom, da bo plačilo v celoti izvedeno;

4. „strukturirano posojilo“ pomeni strukturo, ki vključuje podrejena bančna posojila;

5. „sindicirano posojilo“ pomeni posojilo, ki ga da skupina posojilodajalcev v sindikatu za posojanje;

6. „posojilo s finančnim vzvodom“ pomeni posojilo, ki se odobri družbi, ki ima že znatno stopnjo zadolženosti, na primer za financiranje odkupa ali prevzema, kadar se posojilo uporabi za nakup deleža v družbi, ki je hkrati dolžnik pri tem posojilu;

([1]) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

▼B

7. „določbe o neprekinjenosti servisiranja“ pomenijo določbe v pravni dokumentaciji listinjenega vrednostnega papirja, ki zagotavljajo, da zaradi neizpolnitve obveznosti izvajalca servisiranja ne pride do prenehanja servisiranja, ter vključujejo pravila, kdaj se sproži imenovanje nadomestnega izvajalca servisiranja, in okviren akcijski načrt, v katerem so opredeljeni operativni ukrepi, ki jih je treba sprejeti po imenovanju nadomestnega izvajalca servisiranja, in način prenosa upravljanja posojil.

Člen 4

Sprejem nekaterih dodatnih bančnih posojil

1. NCB lahko kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema sprejmejo bančna posojila, ki ne izpolnjujejo Eurosistemovih meril primernosti.

2. NCB, ki se odločijo sprejeti bančna posojila v skladu z odstavkom 1, v ta namen določijo merila primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj tako, da navedejo odstopanja od zahtev iz Priloge I k Smernici ECB/2011/14. Takšna merila primernosti in ukrepi za obvladovanje tveganj morajo vključevati merilo, da bančna posojila ureja pravo države članice NCB, ki je določila ta merila primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj. Takšna merila primernosti in ukrepe za obvladovanje tveganj mora predhodno odobriti Svet ECB.

3. V izjemnih okoliščinah lahko NCB na podlagi predhodne odobritve Sveta ECB sprejmejo bančna posojila: (a) na podlagi uporabe meril primernosti in ukrepov za obvladovanje tveganj, ki jih je določila druga NCB v skladu z odstavkoma 1 in 2, ali (b) ki jih ureja pravo katere koli države članice, ki ni država članica, v kateri je ustanovljena tista NCB, ki sprejme bančna posojila.

4. Druga NCB zagotovi pomoč NCB, ki sprejme bančna posojila po odstavku 1, samo, če je tako dvostransko dogovorjeno med obema NCB, in na podlagi predhodne odobritve Sveta ECB.

Člen 5

Sprejem nekaterih bančnih obveznic, za katere jamči država

1. NCB ni zavezana k temu, da kot zavarovanje pri kreditnih poslih Eurosistema sprejme primerne nekrite bančne obveznice: (a) ki ne dosegajo Eurosistemovih zahtev glede visokih bonitetnih standardov; (b) ki jih je izdala bodisi nasprotna stranka, ki jih uporablja, ali ki so jih izdale osebe, s katerimi je ta nasprotna stranka v tesni povezavi; in (c) za katere v celoti jamči država članica: (i) katere bonitetna ocena ne dosega

▼B

Eurosistemovih zahtev glede visokih bonitetnih standardov za izdajatelje in garante pri tržnem finančnem premoženju, kot so določene v oddelkih 6.3.1 in 6.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, in (ii) ki po oceni Sveta ECB spoštuje program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada.

2. NCB obvestijo Svet ECB vsakič, ko se odločijo, da ne bodo sprejele vrednostnih papirjev, opisanih v odstavku 1, kot zavarovanje.

3. Nasprotne stranke ne smejo predložiti kot zavarovanje pri operacijah denarne politike Eurosistema nekritih bančnih obveznic, ki so jih izdale bodisi same ali osebe, s katerimi so v tesni povezavi, in za katere jamči oseba javnega sektorja iz Evropskega gospodarskega prostora, ki ima pravico do odmerjanja davkov, preko ravni nominalne vrednosti teh obveznic, ki so bile že predložene kot zavarovanje, na dan 3. julija 2012.

4. V izjemnih primerih lahko svet ECB za obdobje največ treh let odloči o začasnem odstopanju od zahteve iz odstavka 3. Prošnji za odstopanje mora biti priložen načrt financiranja, v katerem nasprotna stranka, ki prosi za odstopanje, prikaže, na kakšen način bo najpozneje v treh letih po odobritvi odstopanja prenehala uporabljati lastne nekrite bančne obveznice, za katere jamči država. Vsa odstopanja, ki so bila od 3. julija 2012 že odobrena, ostanejo v veljavi do takrat, ko se pregledajo.

Člen 6

Sprejem nekaterega finančnega premoženja, denominiranega v funtih šterlingih, jenih ali ameriških dolarjih, kot primerno zavarovanje

1. Tržni dolžniški instrumenti, opisani v oddelku 6.2.1 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, predstavljajo, če so denominirani v funtih šterlingih, jenih ali ameriških dolarjih, primerno zavarovanje za operacije denarne politike Eurosistema pod naslednjimi pogoji: (a) izdani morajo biti v euroobmočju, kjer se morajo tudi nahajati oziroma poravnavati; (b) izdajatelj mora biti ustanovljen v Evropskem gospodarskem prostoru; in (c) izpolnjevati morajo vsa ostala merila primernosti v oddelku 6.2.1 Priloge I iz Smernice ECB/2011/14.

2. Eurosistem uporablja naslednje zmanjšanje vrednosti za take tržne dolžniške instrumente: (a) zmanjšanje za 16 % za finančno premoženje, denominirano v funtih šterlingih ali ameriških dolarjih; in (b) zmanjšanje za 26 % za finančno premoženje, denominirano v jenih.

3. Tržni dolžniški instrumenti, opisani v odstavku 1, s kuponi, ki so vezani na eno samo obrestno mero na denarnem trgu v valuti, v kateri so denominirani, ali na indeks inflacije za zadevno državo, pri katerih izplačilo oziroma natekanje ni vezano na vnaprej določen razpon referenčnega indeksa (ki ne vsebujejo strukture *discrete range*) ali katerih višina ni že vnaprej omejena (ki ne vsebujejo struktur *range accrual* ali *ratchet*) ali ki ne vsebujejo podobnih kompleksnih struktur, prav tako predstavljajo primerno zavarovanje za namene operacij denarne politike Eurosistema.

▼B

4. ECB lahko po odobritvi Sveta ECB na svoji spletni strani na naslovu www.ecb.europa.eu objavi seznam drugih referenčnih obrestnih mer v tuji valuti, ki se sprejmejo poleg tistih iz odstavka 3.

5. Za tržno finančno premoženje, denominirano v tuji valuti, se uporabljajo samo členi 1, 3, 5, 6 in 8 te smernice.

Člen 7

Neuporaba zahtev glede pragov kreditne kvalitete za nekatere tržne instrumente

1. Minimalne zahteve Eurosistema glede pragov kreditne kvalitete, določene v pravilih bonitetnega okvira Eurosistema za tržno finančno premoženje v oddelku 6.3.2 Priloge I k Smernici ECB/2011/14, se ne uporabljajo, v skladu z odstavkom 2.

2. Eurosistemov prag kreditne kvalitete se ne uporablja za tržne dolžniške instrumente, ki so jih izdale ali zanje v celoti jamčijo institucionalne enote centralnih ravni držav članic euroobmočja, kjer poteka program Evropske unije/Mednarodnega denarnega sklada, razen če Svet ECB odloči, da zadevna država članica ne spoštuje pogojev finančne podpore in/ali makroekonomskega programa.

3. Za tržne dolžniške instrumente, ki jih je izdala ali zanje v celoti jamči institucionalna enota centralne ravni Helenske republike, se uporabljajo posebni odbitki, določeni v Prilogi I k tej smernici.

Člen 8

Začetek učinkovanja, izvedba in uporaba

1. Ta smernica začne učinkovati 22. marca 2013.

2. NCB sprejmejo potrebne ukrepe za uskladitev s členom 5, členom 6(3) do (5) in členom 7 in to smernico uporabljajo od 3. maja 2013. ECB sporočijo besedila in sredstva, ki se nanašajo na te ukrepe, najpozneje do 19. aprila 2013.

3. Člen 5 se uporablja do 28. februarja 2015.

▼B

Člen 9

Sprememba Smernice ECB/2007/9

V delu 5 Priloge III se odstavek, ki sledi tabeli 2, nadomesti z naslednjim:

„***Izračun pavšalne olajšave za kontrolne namene (R6):***

Pavšalna olajšava: Olajšava velja za vsako kreditno institucijo. Vsaka kreditna institucija odšteje maksimalno pavšalno olajšavo, namenjeno znižanju administrativnih stroškov upravljanja zelo majhnih obveznih rezerv. Če je [osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv] manjša kot 100 000 EUR, je pavšalna olajšava enaka [osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv]. Če je [osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv] večja ali enaka 100 000 EUR, je pavšalna olajšava enaka 100 000 EUR. Institucije, ki jim je dovoljeno poročati statistične podatke glede njihove konsolidirane osnove za obvezne rezerve kot skupina (kakor je opredeljeno v oddelku 1 dela 2 Priloge III k Uredbi (ES) št. 25/2009 (ECB/2008/32)), morajo izpolnjevati obvezne rezerve preko ene izmed institucij v skupini, ki nastopa kot posrednik izključno za te institucije. V skladu s členom 11 Uredbe (ES) št. 1745/2003 Evropske centralne banke z dne 12. septembra 2003 o uporabi obveznih rezerv (ECB/2003/9) (*) je v slednjem primeru samo skupina kot celota upravičena do odštetja pavšalne olajšave.

Obvezne (ali ‚zahtevane‘) rezerve se izračunajo, kot sledi:

Obvezne (ali ‚zahtevane‘) rezerve = osnova za obvezne rezerve × stopnja obveznih rezerv − pavšalna olajšava

Stopnja obveznih rezerv se uporablja v skladu z Uredbo (ES) št. 1745/2003 (ECB/2003/9).

(*) UL L 250, 2.10.2003, str. 10.“

Člen 10

Razveljavitev

1. Smernica ECB/2012/18 se razveljavi z učinkom od 3. maja 2013.

2. Sklicevanja na Smernico ECB/2012/18 se razlagajo kot sklicevanja na to smernico in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi III.

Člen 11

Naslovniki

Ta smernica je naslovljena na vse centralne banke Eurosistema.

▼B

PRILOGA I

Seznam odbitkov, ki se uporabljajo za tržne dolžniške instrumente, ki jih je izdala ali zanje v celoti jamči Helenska republika

Grške državne obveznice	**Ročnostni razred**	**Odbitki pri obveznicah s fiksnimi in variabilnimi kuponi**	**Odbitki pri brezkuponskih obveznicahOdbitki pri**
	0-1	15,0	15,0
	1-3	33,0	35,5
	3-5	45,0	48,5
	5-7	54,0	58,5
	7-10	56,0	62,0
	> 10	57,0	71,0
Bančne obveznice, za katere jamči država, in obveznice nefinančnih družb, za katere jamči država	**Ročnostni razred**	**Odbitki pri obveznicah s fiksnimi in variabilnimi kuponi**	**Odbitki pri brezkuponskih obveznicah**
	0-1	23,0	23,0
	1-3	42,5	45,0
	3-5	55,5	59,0
	5-7	64,5	69,5
	7-10	67,0	72,5
	> 10	67,5	81,0

▼B

PRILOGA II

RAZVELJAVLJENA SMERNICA IN NJENE SPREMEMBE

Smernica ECB/2012/18 (UL L 218, 15.8.2012, str. 20).

Smernica ECB/2012/23 (UL L 284, 17.10.2012, str. 14).

Smernica ECB/2013/2 (UL L 34, 5.2.2013, str. 18).

▼B

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA

Smernica ECB/2012/18	Ta smernica
Členi 1 do 5	Členi 1 do 5
Člen 5a	Člen 6(1) in (2)
Člen 6	Člen 7
Člen 7	Člen 8
—	Člen 9
Člen 8	Člen 7
Člen 9	Člen 10
Sklep ECB/2011/4	Ta smernica
Člena 2 in 3	Člen 7
Sklep ECB/2011/10	Ta smernica
Člena 2 in 3	Člen 7
Sklep ECB/2012/32	Ta smernica
Člena 2 in 3	Člen 7
Sklep ECB/2012/34	Ta smernica
Člena 1 in 2	Člen 6(3) in (4)